

PANDEKAGEN

Der var engang en kone, der ville lave pandekager til sine syv sultne børn. Mens konen hældte dejen på panden, stod børnene og kiggede på. Uha, hvor så den pandekage lækker ud!

"Åh, mor, må jeg ikke nok få en bid af pandekagen?" sagde det første barn.
"Åh, kære mor," sagde det andet barn.
"Åh, kære, søde mor," sagde det tredje.

"Åh, kære, søde, rare mor," sagde det fjerde.
"Åh, kære, søde, rare, dejlige mor," sagde det femte.
"Åh, min kære, sødeste, rareste, dejligste, lille mor," sagde det sjette.
"Åh, min allerkære, allersødeste, allerrareste, allerdejligste, allersmukkeste, lille mor," sagde det syvende.
"Så, så, tag det nu bare roligt, børn," sagde konen. "Se lige, hvor stor den pandekage er. I skal nok få alle sammen."

Men det kunne pandekagen ikke lide at høre. Den blev bange, og ville væk fra panden. Den sprang op, men faldt ned igen og blev stegt på den anden side.

Lidt senere, da den var blevet mere stiv i kanten, forsøgte den igen at springe væk fra panden, og denne gang lykkedes det. Den landede på gulvet og trillede sin vej.
"Åh nej, kom tilbage!" råbte konen og børnene og løb efter den.

Men pandekagen råbte: "Ingen i det ganske land pandekagen fange kan!" og trillede endnu hurtigere.

Kort efter mødte pandekagen en hene.
"Goddag, kære pandekage," sagde henen.
"Goddag, hene," sagde pandekagen og løb videre.
"Men så stop dog lige lidt. Jeg er så sulten. Jeg vil gerne æde dig," sagde henen.
"Næh nej, ingen i det ganske land pandekagen fange kan," sagde pandekagen og trillede videre.
Kort efter mødte den en gås.

"Goddag, pandekage," sagde gäsen.
"Goddag, gäs," sagde pandekagen og løb videre.
"Hvad med at stå stille et øjeblik? Jeg er så sulten. Jeg vil gerne æde dig," sagde gäsen.
"Næh nej, ingen i det ganske land pandekagen fange kan," sagde pandekagen og trillede videre.
Nu mødte pandekagen en hest, en ko og en ged.
De var alle rasende sultne.
"Jamen så stop dog lidt," råbte de, "vi må og skal æde dig."

"Næh nej, ingen i det ganske land pandekagen fange kan," sagde pandekagen og satte farten yderligere op. Et stykke tid senere mødte pandekagen en gris.
"Goddag, kære pandekage," sagde grisen. "Du ser lidt ensom ud. Skal vi ikke følges lidt?"
Jo, det havde pandekagen ikke noget imod. Kort efter kom grisen og pandekagen til en å. Grisen kunne jo bare svømme over, men det kunne pandekagen ikke.
"Sæt dig her på min trynne," sagde grisen, "så svømmer jeg over den med dig."
Det gjorde pandekagen.

Da de var midt ude i åen, slog grisen et slag med nakken, så pandekagen fløj op i luften, og da den kom ned igen, landede den lige i grisis åbne mund. Grise er nemlig kloge, end man skulle tro. Og fordi pandekagen ikke kom længere, gør historien det heller ikke.

